ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Zach a přísedících Jaroslava Havla a Zdeňka Šimana v hlavním líčení konaném dne 15. května 2024 v Pelhřimově,

takto:

Obžalovaný

[redacted], rozený [redacted] narozený [redacted], svářeč, bytem [redacted], toho času bytem [redacted],

je vinen, že

1.

ve [redacted], okres [redacted], blíže nezjištěný den na přelomu let 2015 a 2016, v bytové jednotce panelového domu na adrese sídliště [redacted], pro uspokojení svého sexuálního chtíče po [redacted], rozené [redacted], narozené [redacted], požadoval fotografie, na nichž by byla odhalená, osahával ji na prsou, a tak si počínal v době, kdy o[redacted] společně s její matkou [redacted] narozenou [redacted], pečoval, spolupodílel se na zajišťování její výchovy, v běžných záležitostech řídil její jednání a jednal za ni, a poškozená se mu v osahávání podvolovala, protože jí obviněný kupoval věci do školy, oblečení, dárky, poskytoval jí kapesné, třebaže poškozená nechtěla, aby si obviněný myslel, že se mu podvoluje především pro ekonomickou závislost,

tedy

jednak jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

2.
v [redacted], okres [redacted] blíže nezjištěné dny od 1. července 2016 do 17. března 2017 zpravidla v nočních hodinách, v prvním patře rodinného domu na adrese [redacted] pro uspokojení svého sexuálního chtíče na prsou osahával [redacted], rozenou [redacted] narozenou [redacted], s níž s jistou pravidelností jedenkrát až dvakrát týdně souložil s tím, že o [redacted] pečoval coby partner její matky [redacted], která společnou domácnost opustila v polovině července 2016, podílel se na zajišťování její výchovy, v běžných záležitostech řídil její jednání a jednal za ni, a poškozená se mu podvolila proto, že chtěla být v jedné domácnosti se svými polorodými bratry, [redacted] jež měl obviněný rovněž v péči, a že měla obavu, pokud by vyšlo najevo zavrženíhodné jednání obviněného, že by jí byla nařízena ústavní výchova,

tedy

jednak vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

3.
v [redacted], okres [redacted] nezjištěné dny od 18. března 2017 do 30. června 2019, na adrese [redacted] a [redacted], pro uspokojení svého sexuálního chtíče, nepravidelně třikrát až čtyřikrát týdně, po [redacted], rozené [redacted] požadoval, aby s ním souložila a aby jej uspokojovala třením a olizováním pohlavního údu s tím, že [redacted] mu byla rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 20. února 2017, č. j. 0 P 21/2017 – 67, pravomocným 19. dubna 2017, svěřena do péče s povinností zajistit její výchovu, péči, v běžných záležitostech řídit její jednání a jednat za ni, přijímat pro nezletilou výživné, s výživným hospodařit a (případně) je vymáhat, žádat za ni poskytnutí dávek státní sociální podpory a zastupovat ji v tomto řízení, a poškozená se mu podvolila proto, že chtěla být v jedné domácnosti se svými polorodými bratry, [redacted]), jež měl obviněný rovněž v péči, a že měla obavu, pokud by vyšlo najevo zavrženíhodné jednání obviněného, že by jí byla nařízena ústavní výchova,

tedy

jednak jiného přiměl k pohlavnímu styku zneužívaje jeho závislosti a čin spáchal na dítěti,

jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že jej sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

4.
v [redacted], blíže nezjištěné dny od července do 31. prosince 2021, v bytové jednotce na adrese č. p. 140, pro uspokojení svého sexuálního chtíče, nepravidelně, třikrát až čtyřikrát týdně, po [redacted], narozené [redacted] požadoval, aby s ním souložila a aby jej uspokojovala třením a olizováním pohlavního údu s tím, že si uvědomoval citovou vazbu poškozené na její polorodé bratry a ekonomickou vazbu poškozené na něm,

tedy

jiného přiměl k pohlavnímu styku zneužívaje jeho závislosti,

čímž spáchal

ad 1, 2
jednak dvojnásobný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

jednak dvojnásobný přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

ad 3
přečin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

ad 4
přečin sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 /čtyř/ roků.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu **je obžalovaný povinen zaplatit** na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted] trvale bytem [redacted] okres [redacted], **částku 600 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Z důkazů před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] se dopustil trestné činnosti tak, jak je popsána ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný [redacted] při hlavním líčení konaném dne 15. 5. 2024 prohlásil svoji vinu, když uvedl, že spáchal skutek popsaný v podané obžalobě a souhlasí i s použitou právní kvalifikací. Protože i státní zástupce navrhl prohlášení viny obžalovaného přijmout, mohl soud v souladu s ust. § 206c odst. 4 tr. řádu přijmout prohlášení viny obžalovaného a rovněž rozhodnout v souladu s ust. § 206c odst. 6 tr. řádu tak, že dokazování v rozsahu prohlášení viny obžalovaného nebude prováděno a bude provedeno pouze ve zbylém rozsahu. Za této situace bylo možno uzavřít, že [redacted] jednáním jež je podrobně popsáno ve výroku tohoto rozsudku naplnil všechny zákonné znaky dvojnásobného zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku, dvojnásobného přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, přečinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2, 3 písm. a) tr. zákoníku, přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a přečinu sexuálního nátlaku podle § 186 odst. 2 tr. zákoníku a těmito trestnými činy také soud uznal obžalovaného vinným.

2. Pokud soud v průběhu hlavního líčení objasnil otázky skutkové a z nich vyplývající právní kvalifikaci bylo nutno rozhodnout o trestu, který má být obžalovanému za spáchanou trestnou

činnost uložen. V rámci těchto úvah soud hodnotil míru škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost a přihlédl i k jeho osobním poměrům. Obžalovanému polehčuje skutečnost, že prohlásil svoji vinu a nelze přehlédnout ani to, že uvedl, že je ochoten poškozené uhradit nemajetkovou újmu. Na straně druhé je však nutno zhodnotit i okolnosti, které obžalovanému přitěžují a to, že svým jednáním naplnil zákonné znaky více trestných činů, trestnou činnost páchal po delší dobu a zejména k tomu, jaký následek ve smyslu způsobené újmy jeho jednání zanechalo na osobě poškozené [redacted]. Jednání obžalovaného na poškozené vyvolalo nutnost využívat psychologické a psychoterapeutické služby, přičemž stabilizace jejího psychického stavu bude vyžadovat spolupráci s psychology a psychoterapeuty řádově v trvání více měsíců, možná i let. I když poškozená prostřednictvím své zmocněnkyně dovozuje, že v důsledku jednání obžalovaného utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, tato skutečnost v průběhu trestního řízení prokázána nebyla, nicméně je zcela zřejmé, že jednání obžalovaného na osobě poškozené následky zanechalo a v důsledku tohoto jednání se poškozená podrobuje právě shora uvedené léčbě. Pokud soud tyto skutečnosti vyhodnotil, lze konstatovat, že míra škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost je vysoká. Za této situace soud dovodil, že v tomto konkrétním případě obžalovanému již nelze uložit trest výchovný a je nutno jej postihnout trestem spojeným s omezením osobní svobody. V tomto konkrétním případě bylo nutno obžalovanému ukládat úhrnný trest za všechny sbíhající se trestné činy, když takovýto trest je ukládán podle trestní sazby trestného činu nejpřísněji trestného, když v tomto případě je to ustanovení § 187 odst. 2 tr. zákoníku . Za takovéto jednání zákon umožňuje pachateli uložit trest odnětí svobody ve výměře od 2 do 10 let. Státní zástupce v podané obžalobě navrhoval obžalovanému za spáchanou trestnou činnost uložit nepodmíněný treste odnětí svobody v trvání 60 měsíců. Nutno konstatovat, že pokud by obžalovaný v průběhu hlavního líčení neprohlásil svoji vinu, bylo by uložení takto navrhovaného trestu zcela odpovídající míře škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost. Prohlášením viny však obžalovaný projevil určitou sebereflexi a náhled na spáchanou trestnou činnost a soud tuto skutečnost zohlednil ve výměře uloženého trestu, kdy obžalovanému podle pravidel uvedených výše uložil dle sazby § 187 odst. 2 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 roků pro jehož výkon jej zařadil v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

3. K trestnímu řízení se s požadavkem na úhradu nemajetkové újmy prostřednictvím svého zmocněnce připojila poškozená [redacted], která uplatnila nárok na úhradu nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč. Žádost odůvodnila tím, že nemajetkovou újmu, kterou utrpěla spatřuje v duševních útrapách a s nimi spojeným zásahem do jejích přirozených práv, zejména práva na lidskou důstojnost, čest, práva na soukromí a práva na nerušený fyzický a psychický vývoj. Rovněž pak poukázala na újmu v souvislosti se sekundární viktimizací. Podle § 2956 o.z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil. Jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 o.z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy zneužitím závislosti poškozeného na škůdci. Poškozená uvedla, že i v současné době má výrazně narušené sebevědomí a vlastní sebehodnocení, trpí úzkostmi, plačtivostí, nespavostí a je omezena v sociálním životě. Vykazuje problémy s komunikací, důvěrou v lidi, má problémy se spánkem i příjmem potravy, se sociálním kontaktem, vyhýbá se místům a situacím, které jí připomínají prožité události. V důsledku jednání obžalovaného bylo zasaženo do jejího intimního a sexuálního života, z osoby obžalovaného má i v současné době strach, muži obdobného zjevu v ní budí panické ataky. Lze tedy konstatovat, že v důsledku jednání obžalovaného vznikla poškozené újma na jejích přirozených právech a že poškozená je oprávněna požadovat přiměřené zadostiučinění. Pokud jde o výši v případě, že nelze-li výši náhrady přesně určit, stanoví se podle

zásad slušnosti. Jak je již uvedeno výše v tomto konkrétním případě byla ze strany poškozené uplatněna výše nemajetkové újmy v částce 600 000 Kč. Obžalovaný [redacted] uvedl, že je ochoten nemajetkovou újmu v této výši zaplatit a rovněž státní zástupce se přiklonil k závěru, že výše uplatněného nároku odpovídá všem zjištěným skutečnostem. Soud v tomto konkrétním případě může konstatovat, že ze strany poškozené jde o nárok oprávněný. Vzhledem k následkům způsobeným trestnou činností obžalovaného na osobě poškozené lze konstatovat, že uplatněný nárok odpovídá zásadám slušnosti a proto soud rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit poškozené [redacted] částku 600 000 Kč jako nemajetkovou újmu za způsobené příkoří.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce .

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 15. května 2024

Mgr. Jiří Zach
předseda senátu